

Σχολή Μουσικής και Οπτικοακουστικών Τεχνών - Ιόνιο Πανεπιστήμιο
Εργαστήριο Ηλεκτροακουστικής Μουσικής Έρευνας & Εφαρμογών [ΕΡΗΜΕΕ]
12ο Φεστιβάλ Οπτικοακουστικών Τεχνών

SOTTOVOCE

Συναυλίες Ηλεκτροακουστικής Μουσικής στην Ιόνιο Βουλή

29 και 30 Μάη 2018 -- 1 και 2 Ιούνη 2018

Sottovoce, δηλαδή χαμηλόφωνα, είναι μια σειρά συναυλιών με έργα ηλεκτροακουστικής μουσικής που κρατάνε τις ηχητικές στάθμες χαμηλά, που δοκιμάζουν το χρόνο στις μεγάλες του διάρκειες και που μπορούν να συνομιλήσουν με τον ιδιαίτερο ακουστικά χώρο της Ιονίας Βουλής. Το πρόγραμμα αυτό περιλαμβάνει σε ένα εισαγωγικό διήμερο, την Τρίτη και την Τετάρτη 29 και 30 Μαΐου, έργα προπτυχιακών και μεταπτυχιακών φοιτητών της Σχολής Μουσικής και Οπτικοακουστικών Τεχνών του Ιονίου Πανεπιστημίου. Την Παρασκευή 1 Ιουνίου περιλαμβάνει έργα διδασκόντων στα δύο τμήματα της Σχολής για οπτικοακουστική διάδραση, ζωντανή ηλεκτρο-ακουστική μουσική κ.ά. Συνεχίζεται το Σάββατο 2 Ιουνίου με την παρουσίαση ακουσματικών έργων Ελλήνων συνθετών (με τη συνεργασία του του Ελληνικού Συνδέσμου Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής [ΕΣΣΗΜ]) και ολοκληρώνεται με έργα δυο σημαντικών πρωτοπόρων της ηλεκτρονικής μουσικής, του Robert Ashley και του Luc Ferrari.

Την αίθουσα της Ιονίου Βουλής μας παραχωρεί ευγενικά ο Δήμος Κερκυραίων.

Συνοπτικό Πρόγραμμα

Τρίτη 29 Μάη ΕΡΓΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΜΕΡΟΣ 1 Εναρξη 19.00

Έργα Ηλεκτροακουστικής Μουσικής των Φοιτητών της Σχολής Μουσικής και Οπτικοακουστικών Τεχνών. Συμμετέχουν: Παναγιώτης Τσαγκαρούλης, Γιώργος Παπαπαναγιώτου, Χρήστος Πούλιας, Βάσω Παπαγεωργίου, Κωνσταντίνος Νικολάου, Άγγελος Μήτσιος, Νίκος Κανελάκης, Ελίνα Καλαμποκίνη, Γιώργος Γαργάλας.

Τετάρτη 30 Μάη ΕΡΓΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΜΕΡΟΣ 2 Εναρξη 19.00

Η δημιουργία στην τάξη είναι βασικό στοιχείο της συστηματικής διδασκαλίας ηλεκτροακουστικών τύπων μουσικής τέχνης στο Τμ. Μουσικών Σπουδών και στο Τμ. Τεχνών Ηχου & Εικόνας. Στο ειδικό αυτό πρόγραμμα παρουσιάζεται η δουλειά των προπτυχιακών, νέων και παλιότερων καθώς επίσης και μεταπτυχιακών φοιτητών/τριών στα μαθήματα της ηλεκτρονικής μουσικής και του ηχητικού σχεδιασμού των δύο τμημάτων. Στο πρόγραμμα περιλαμβάνονται επιλεγμένα έργα από τα μαθήματα: Βασικές Μουσικές Χρήσεις Ψηφιακής Τεχνολογίας (1ο Έτος, ΤΜΣ), Ηλεκτρονική Μουσική και Ηχητικά Περιβάλλοντα (4ο έτος, ΤΤΗΕΙ), Τέχνη Ήχου (ΠΜΣ, ΤΤΗΕΙ), Ηχητική Τέχνη και Ραδιόφωνο (4ο έτος, ΤΜΣ)

Παρασκευή 1 Ιούνη

Συναυλία 1: Έργα Ηλεκτροακουστικής Μουσικής 'δια ζώσης' Εναρξη 19.00

Θεόδωρος Λώτης *Τοπίο Χειμών 1: Βρυξέλλες*
για αφηγητή, μαγνητοταινίες και live electronics

Σύνολο asabe *Tyto alba*
Μενέλαος Αλεξίου: *φλάουτα*, Παναγιώτης Μυρογιάννης: *ντιτζεριντού, σωλήνες, φλικόρνο*
Κωστής Παντελίδης: *Γεννήτρια ήχου αλά γλάστρα*, Στέλιος Τσίλογλου: *θέρεμιν*
Χάρης Πανδής: *περσικό σαντούρ*, Χρίστος Γουναροπούλος: *Βιολί*
Θεόδωρος Λώτης, Δημήτρης Σάββα, Βασίλης Τοτόσης: *ηλ.υπολογιστές*

Απόστολος Λουφόπουλος *Μυστική Ακτή*
ηχοτοπίο - ηλεκτροακουστική μουσική

Συναυλία 2: Έργα για οπτική προβολή ή/και ηλεκτρονικά 'δια ζώσης' Εναρξη 20.30

Θωμάς Βαλλιανάτος *Alienscapes*

ζωντανή οπτικοακουστική διαδραστική παρουσίαση

[δι]αφανείς ήρωες *από πειρα*

Αντρέας Μνιέστρης: *βαρύτονο σαξόφωνο*

Δημήτρης Σάββα, Νίκος Κανελάκης: *ηλ.υπολογιστές*

Σιμόνα Σάρκι: *βίντεο*

Σάββατο 2 Ιούνη

Συναυλία 3: Έργα Ακουσματικής Μουσικής Ελλήνων Συνθετών Εναρξη 19.00

σε συνεργασία με τον Ελληνικό Σύνδεσμο Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής [ΕΣΣΗΜ]

Κωνσταντίνος Στρατουδάκης *Ultimate Effort*

Βασίλης Ρούπας *Hardcore Zen*

Κατερίνα Τζεδάκη *A Soundwalk*

Δημήτρης Σάββα *Κοχύλια*

Κωνσταντίνος Καραθανάσης *Study on a Monochord*

Tim Ward *A Small Enclosed Landscape*

Συναυλία 4: Έργα Ακουσματικής Μουσικής Robert Ashley, Luc Ferrari Εναρξη 19.00

Robert Ashley *Yellow Man With Heart With Wings*

Luc Ferrari *Presque Rien No 1*

Σάββατο 2 Ιούνη

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Συναυλία 3: Έργα Ακουσματικής Μουσικής Ελλήνων Συνθετών Εναρξη 19.00

Συνεργασία με Σύνδεσμο Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής [ΕΣΣΗΜ]

Κωνσταντίνος Στρατουδάκης *Ultimate Effort*

Βασίλης Ρούπας *Hardcore Zen*

Κατερίνα Τζεδάκη *A Soundwalk*

Δημήτρης Σάββα *Κοχύλια*

Κωνσταντίνος Καραθανάσης *Study on a Monochord*

Tim Ward *A Small Enclosed Landscape*

∞

Κωνσταντίνος Στρατουδάκης *Ultimate Effort* (1986 –Μουσική για Μαγνητοταινία/UPIIC)
Το *Ultimate Effort* δημιουργήθηκε στο ψηφιακό σύστημα "UPIIC" (Unité Polyagogique) που εφευρέθηκε από τον συνθέτη Ιάνην Ξενάκη. Παρουσιάστηκε στο φεστιβάλ ηλεκτροακουστικής μουσικής της Bourges το 1986, όπου διακρίθηκε και το επόμενο έτος του απονεμήθηκε το "residence" prize στο Διεθνές Φεστιβάλ Ηλεκτροακουστικής Μουσικής της Bourges. Από τότε έχει παιχτεί σε πολλές χώρες. Έχει επίσης αποσπάσει το βραβείο του διαγωνισμού ηλεκτροακουστικής μουσικής του Κέντρου Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας Αθηνών (KSYME) το 1986.

Το **Hardcore Zen** αποτελείται κυρίως από ηλεκτρικές κιθάρες (παραμορφωμένους) ήχους. Περιλαμβάνει επίσης τη φωνή ενός παιδιού που παίζει με ένα ξύλινο παιχνίδι. Το κομμάτι προσπαθεί να αποδείξει ότι ο θόρυβος, όταν χρησιμοποιείται καλλιτεχνικά, μπορεί να είναι οικολογικός (βλ. Το βιβλίο του Joseph Nechvatal "Βύθιση στο θόρυβο"). Με αυτή την έννοια, η λέξη hardcore συσχετίζεται με θόρυβο και η λέξη zen σχετίζεται με την οικολογία. Επομένως, ο τίτλος του έργου θα μπορούσε να είναι "Οικολογία θορύβου". Αυτή η ιδέα με ενδιαφέρει και σκοπεύω να την επεξεργαστώ στα μελλοντικά μου σχέδια.

Ο **Βασίλης Ρούπας** γεννήθηκε και ζει στην Αθήνα (1963). Αρχικά σπούδασε πιάνο και πληροφορική και στη συνέχεια ανώτερα θεωρητικά και σύνθεση. Ασχολείται με την ηλεκτρονική/ηλεκτροακουστική μουσική από τα τέλη της δεκαετίας του 1980. Είναι ιδρυτικό μέλος του Ελληνικού Συνδέσμου Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής και μέλος της Ελληνικής Εταιρείας Ακουστικής Οικολογίας.

A Soundwalk :Αυτή η σύνθεση ξεκίνησε ως προσωπικό πείραμα για να επιβάλει τη δομή ενός soundwalk σε

μια σταθερή σύνθεση μέσων. Κατά συνέπεια έγινε μια σύνθεση μέσα από και για το soundwalking. Τους τελευταίους μήνες του 2016 είχα την ευκαιρία να καθοδηγήσω τέσσερα soundwalks και αυτή η εμπειρία σιωπηλής ακρόασης μαζί με μια ομάδα ανθρώπων, ενώ το περπάτημα και η εξερεύνηση των ήχων από διαφορετικά μέρη ήταν μια εμπειρία μυαλού και ψυχής. Στο κομμάτι έχουν χρησιμοποιηθεί μόνο μικρά κομμάτια της ηχογράφησης της Σαντορίνης * μαζί με άλλα ηχητικά στοιχεία - καταγεγραμμένα ή χειραγωγούμενα. Η φωνή ενός παιδιού - ακροατή στο soundwalk της Σαντορίνης (Οκτώβριος 2016) έχει συμπεριληφθεί χωρίς οποιαδήποτε επεξεργασία εκτός από την επιλογή των κατάλληλων θραυσμάτων της ηχογράφησης.

Κατερίνα Τζεδάκι Γεννήθηκε στο Ρέθυμνο της Κρήτης (1964) και σπούδασε μουσική στην Αθήνα (1984-1991) με τους Ι. Ιωαννίδη, Σ. Βασιλειάδη και Δ. Καμαρωτό. Ολοκλήρωσε τις σπουδές της στην σύνθεση ηλεκτροακουστικής μουσικής στο City Univeristy (MA, 2002) και στο De Montfort Univeristy (PhD, 2012) με επιβλέποντα τον Simon Emmerson. Είναι ιδρυτικό μέλος του ΕΣΣΗΜ και της Ελληνικής Εταιρίας Ακουστικής Οικολογίας και τα τελευταία χρόνια εργάζεται στο Τμήμα Μουσικής Τεχνολογίας & Ακουστικής στο ΤΕΙ Κρήτης. Η μουσική της έχει παρουσιαστεί σε διάφορες χώρες, χρόνους και περιστάσεις. Ζει και εργάζεται στο Ρέθυμνο της Κρήτης. www.tzedk.wordpress.com

Δημήτρης Σάββα Κοχύλια

‘Το κοχύλι είναι η φωνή του Βούδα, το κρεβάτι όπου γεννήθηκε η Αφροδίτη, το κέρατο που διώχνει όλους τους δαίμονες και φέρνει τους χαμένους ναυτικούς από τη θάλασσα στο σπίτι τους. Χρωματισμένο από το φεγγάρι, διαμορφωμένο από την αρχέγονη γεωμετρία, είναι η αρχική, πρωτότυπη βάρκα των ονείρων, το ιερό υποβρύχιο που πηγαίνει τη γονιμότητα στο ραντεβού της με την ποίηση’

Τομ Ρόπινς, Ο χορός των εφτά πέπλων, σελ. 70

Ο **Δημήτρης Σάββα** γεννήθηκε το 1987 στην Κύπρο. Αποφοίτησε με άριστα από το Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου με ειδίκευση στη σύνθεση ηλεκτροακουστικής μουσικής. Το 2012 συνέχισε τις σπουδές του σε μεταπτυχιακό επίπεδο μάστερ στο Πανεπιστήμιο του Manchester και από το 2015 είναι υπότροφος και υποψήφιος διδάκτορας στο Πανεπιστήμιο του Sheffield. Τα έργα του έχουν παρουσιαστεί σε διεθνή και τοπικά φεστιβάλ ηλεκτροακουστικής μουσικής στην Κύπρο, Ελλάδα, Βέλγιο, Γερμανία, Αγγλία, Γαλλία, Ιταλία, Πορτογαλία, ΗΠΑ και Βραζιλία. Το 2012 του απονεμήθηκε το πρώτο βραβείο στη φοιτητική κατηγορία του διεθνούς διαγωνισμού Metamorphoses 2012 με το έργο του Έρεβος και το 2014 στον ίδιο διαγωνισμό του απονεμήθηκε το βραβείο του κοινού με το έργο του Balloon Theories.

Μελέτη για ένα Μονόχορδο Αυτή η σύνθεση είναι μια παραλλαγή του ηχητικού σχεδιασμού για την εγκατάσταση και την απόδοση της Daren Kendall, Resonance + Relay, όπως παρουσιάστηκε στο Gallery Lightwell στο School of Visual Arts του Πανεπιστημίου της Οκλαχόμα το 2016. Οι περισσότεροι από τους ήχους που ακούγονται προέρχονται από ένα ηχητικό γλυπτό που μοιάζει χαλαρά με ένα μονόχορδο: μια χορδή από χάλυβα πιάνου που απλώνεται σε ένα στρεπτό μεταλλικό σωλήνα, ακουμπώντας κάθετα πάνω σε μια μεταλλική βάση, ενισχυμένη από ένα μικρόφωνο επαφής. Άλλοι ήχοι προήλθαν από τα εργαλεία που χρησιμοποίησε ο καλλιτέχνης για την κατασκευή της εγκατάστασης. Όλες οι πηγές επεξεργάστηκαν ζωντανά σε διάφορους βαθμούς μέσω των εργαλείων GRM Tools και SoundMagic Spectral από τον Michael Norris, παράγοντας υλικά που διήρκεσαν περισσότερο από δύο ώρες. Κατά τη διάρκεια της εγκατάστασης, τέσσερα μεγάφωνα διαχέουν αυτούς τους ήχους στην γκαλερί χρησιμοποιώντας σταθμισμένες πιθανότητες και αλυσίδες Markon στο MaxMSP. Αυτή η στερεοφωνική έκδοση που είναι διατεταγμένη στο ProTools περιέχει ένα μικρό υποσύνολο των αρχικών ήχων εγκατάστασης.

Ο **Κωνσταντίνος Καραθανάσης** (γεννήθηκε στην Αθήνα) είναι συνθέτης η/ακουστικής μουσικής που εμπνέεται από τη σύγχρονη ποίηση, τον καλλιτεχνικό κινηματογράφο, την αφηρημένη ζωγραφική, τον μυστικισμό, την ελληνική μυθολογία και τα γραπτά του Carl G. Jung και του Joseph Campbell. Εξίσου ενδιαφέρεται για ακουστικά, ηχητικά, μουσικά και ζωντανά ηλεκτρονικά είδη, εννοώντας προσεκτικά στοιχεία των ηχητικών αντικειμένων που επεξεργάζονται σε διάφορους βαθμούς και των μη επεξεργασμένων καταγραφών πεδίου στις συνθέσεις του. Οι σαφείς δομές μουσικής με αναγνωρίσιμα τμήματα και επίσημες λειτουργίες παίζουν επίσης σημαντικό ρόλο στις συνθέσεις του. Οι ηλεκτροακουστικές συνθέσεις του έχουν εκτελεστεί σε φεστιβάλ όπως ICMC, ICEM, NYCEMF, SEAMUS, SYNTHESSE, Wittener Tage für neue Kammermusik, Musica Viva, BIMESP, SICMF, Sonorities, NAISA, EMM κ.α. Η μουσική του έχει αναγνωριστεί σε διάφορους διεθνείς διαγωνισμούς, όπως ο Διεθνής Διαγωνισμός Ηλεκτροακουστικής Μουσικής στο Bourges, η Musica Nova στην Πράγα, η SEAMUS / ASCAP, η Musica Viva στη Λισαβόνα και η SIME στη Λιλ. Οι ηχογραφήσεις της μουσικής του κυκλοφορούν από τους SEAMUS, ICMA, Musica Nova, Innova και ΕΣΣΗΜ. Είναι κάτοχος διδακτορικού διπλώματος στην Μουσική Σύνθεση από το Πανεπιστήμιο του Μπάφαλο και σήμερα είναι Αναπληρωτής Καθηγητής Σύνθεσης & Μουσικής Τεχνολογίας στο Πανεπιστήμιο της Οκλαχόμα.

Το **A Small Enclosed Landscape** διαρκεί σχεδόν δύο λεπτά και προσπαθεί να συλλάβει τη θέα ενός μεγάλου τοπίου μέσα από ένα μικρό ακουστικό παράθυρο.

Ο **Tim Ward** συνθέτει ηλεκτροακουστική μουσική και ηχητικά τοπία με στόχο την παρουσίασή τους μέσω διαφόρων πειραματικών συστημάτων διάχυσης του ήχου. Επίσης, ασχολείται με τον αυτοσχεδιασμό χρησιμοποιώντας συστήματα επεξεργασίας του ήχου σε πραγματικό χρόνο

Robert Ashley
Luc Ferrari

Yellow Man With Heart With Wings, English Version
Presque Rien No 1

Το **Yellow Man With Heart With Wings**, είναι ένα εκτεταμένο τραγούδι, με κείμενο από τον συνθέτη, για φωνές και ηλεκτρονικά όργανα. Το κεντρικό θέμα είναι η γεωργία και η γεωμετρία της γης: πώς εξαπλώθηκε αυτή η ιδέα στην κοινωνία και τι έχει προκαλέσει. Μια παραγγελία από το ραδιοφωνικό σταθμό KUNM-FM της Albuquerque της πολιτείας New Mexico, συνδέεται με το ιστορικό της γης: «Η ιδέα της γεωργίας είναι βελτίωση. Η επιπεδότητα ως λύση στο πρόβλημα της βαρύτητας, συγγέεται με την ιδέα της διατροφής των ανθρώπων, είναι κάτι με το οποίο πρέπει να εξοικειωθούμε». Το κείμενο αποτελείται από εικόνες και ιδέες από δύο άλλα έργα του συνθέτη: Εις Μνήμην ... Kit Carson [...] και Η Εκκλησία από την Τηλεοπτική όπερα Perfect Lives [...] ("*Blue*" Gene Tyranny)

Robert Ashley: Συνθέτης, Κείμενα, Αφήγηση Guillermo Grenier: ερμηνευτής, μετάφραση, φωνές.

Tim Schellenbaum: Μηχανικός. Ανδρέας Μνιέστρης:Remix.

Ned Sublette: Παραγωγός. Allan Tucker: Ψηφιακή επεξεργασία, mastering

"Blue" Gene Tyranny: Clavinet

Ο **Robert Ashley** (1930-2013) μια διακεκριμένη μορφή στην σύγχρονη αμερικανική μουσική, κατέχει διεθνή φήμη για το έργο του σε νέες μορφές όπερας και πολυμεσικών έργων. Τα ηχογραφημένα έργα του αναγνωρίζονται ως κλασικά μιας γλώσσας έτσι όπως λειτουργεί μέσα σε μουσικό περιβάλλον. Γεννήθηκε στο Ann Arbor του Michigan στις 28 Μαρτίου 1930 και φοίτησε στο Πανεπιστήμιο του Μίσιγκαν (Mus.B., 1952, Music Theory) και στο Manhattan School of Music. Από το 1957 έως το 1960 συνέχισε να μελετά τη Σύνθεση και Ακουστική στα Εργαστήρια Έρευνας Λόγου του Πανεπιστημίου του Μίσιγκαν (ψυχοακουστική και τύποι προφορικού πολιτισμού) και εργάστηκε ως Βοηθός Έρευνας στην Ακουστική στο Εργαστήριο Αρχιτεκτονικών Ερευνών [...] Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1960 ο Ashley διοργάνωσε το ONCE Festival, το ετήσιο φεστιβάλ σύγχρονων παραστασιακών τεχνών στο Ann Arbor, το οποίο από το 1961 έως το 1969 παρουσίασε τους περισσότερους πρωτοπόρους καλλιτέχνες αυτής της δεκαετίας. Ήταν διευθυντής του ONCE Group, ένα συγκρότημα μουσικής-θεάτρου που περιόδευσε τις Ηνωμένες Πολιτείες από το 1964 έως το 1969 με μεγάλη επιρροή στα σύγχρονα κινήματα της τέχνης της παράστασης. Κατά τη διάρκεια αυτών των ετών ο Ashley ανέπτυξε και παρήγαγε την πρώτη από τις πολυ-μεσικές όπερες, κυρίως το *That Morning Thing* και *In Memoriam ... Kit Carson*. Επίσης εργάστηκε στον τομέα της κινηματογραφικής παραγωγής συνθέτοντας μουσική για βιομηχανικές, εκπαιδευτικές, διαφημιστικές ταινίες καθώς και ταινίες μεγάλου μήκους και παρήγαγε πρωτότυπη μουσικά και ηχητική επένδυση για διάφορες ταινίες τέχνης του George Manupelli [1969]. Το 1969 ο Ashley διορίστηκε Διευθυντής του Κέντρου Σύγχρονης Μουσικής στο Mills College (Oakland, Καλιφόρνια). Από το 1966 έως το 1976 πραγματοποίησε περιοδεία σε όλες τις Ηνωμένες Πολιτείες και την Ευρώπη με το *Sonic Arts Union*, μια ομάδα συνθετών που περιελάμβανε τον David Behrman, τον Alvin Lucier και τον Gordon Mumma. Με την υποστήριξη των Ιδρυμάτων Rockefeller Ford, ο Ashley παρήγαγε και σκηνοθέτησε τη *Music with Roots in the Aether: video portraits of composers and their music*, μια 14ωρη τηλεοπτική όπερα / ντοκιμαντέρ για το έργο και τις ιδέες επτά Αμερικανών συνθετών, που έκανε πρεμιέρα στο Φεστιβάλ d'Automne à Παρίσι το 1976 και από τότε έχει παρουσιαστεί παγκοσμίως σε περισσότερες από 100 τηλεοπτικές εκπομπές. Το 1980 συνέθεσε την γνωστή του τηλεοπτική όπερα με γενικό τίτλο *Perfect Lives* αποτελούμενη από επτά ημίωρα επεισόδια. Η διασκευή της όπερας σε μορφή ζωντανής παράστασης σε συνεργασία με με το δίκτυο τέχνης της Μεγάλης Βρετανίας και το Channel Four περιόδευσε σε όλη την Αμερική, τον Καναδά και την Ευρώπη, πρωτομεταδόθηκε από την τηλεόραση στη Μεγάλη Βρετανία τον Απρίλιο του 1984 και στη συνέχεια στην Αυστρία, τη Γερμανία, την Ισπανία και τις Ηνωμένες Πολιτείες και έχει παρουσιαστεί σε φεστιβάλ κινηματογράφου και βίντεο σε όλο τον κόσμο. Θεωρείται ευρέως ότι είναι ο πρόδρομος του μουσικού βίντεο. Τα τελευταία χρόνια, αρκετές ομάδες όπως οι *Varispeed*, *Trystero* και *Matmos* έχουν αναβιώσει τα έργα του με διάφορες μορφές. [...] Ο Ashley παρείχε μουσική για τις ομάδες χορού της Trisha Brown (1983), του Merce Cunningham (1988), του Douglas Dunn (1978) και του Steve Paxton. Έχει βραβευτεί με το "John Cage Award for Music" του 2002 από το Ίδρυμα Σύγχρονων Παραστατικών Τεχνών και με το "Letter of Distinction" του Αμερικανικού Μουσικού Κέντρου το 2008. (Απο το <http://www.robertashley.org/> μετάφραση κ. Γκούγκλ Τρανσλέιτ)

Το "**Presque rien No1, ou le lever du jour au bord de la mer**" (Σχεδόν Τίποτα αρ.1, η ανατολή της μέρας στην άκρη της θάλασσας) του Luc Ferrari αντιπροσωπεύει ένα από τα σημαντικότερα ορόσημα στην ανάπτυξη της ηχογράφησης σε ανοιχτό χώρο (ηχογράφηση ηχοτοπίων), όπως είναι γνωστή σήμερα. Το κομμάτι αυτό, που το υλικό του ηχογραφήθηκε το 1968 στο νησί της αδριατικής Vela Luka (σημερινή Κροατία), είναι τόσο μια σύνθεση όσο και μια υλοποίηση κατασκευής ακουστικής μνήμης. Το έργο καταδεικνύει την ισχύ της ακροαματικής ικανότητας του Ferrari και θέτει ένα πλαίσιο για τις μελλοντικές υλοποιήσεις της λογικής σχέσης ανάμεσα στην ανθρώπινη ακρόαση και την ακρόαση μέσω του προσθετικού οργάνου της ακοής: του μικροφώνου[...] Lawrence English, *Μνήμη σχεδόν καθόλου: Η ακρόαση του Luc Ferrari κατά τη διάρκεια του Presque Rien No. 1*. Leonardo Music Journal, Τεύχος 27, Δεκέμβριος 2017, σελ. 17-20

Εδώ που οι αφηρημένοι ήχοι παραμερίζονται, μπορούμε να θεωρήσουμε αυτό το κομμάτι ως ηχητικό

στιγμιότυπο και κορύφωση μιας εξέλιξης. Πρόκειται για μια ρεαλιστική απόδοση (όσο το δυνατόν πιστότερη) ενός ψαράδικου χωριού που ξυπνάει. Η πρώτη ιδέα του μινιμαλισμού.

<https://recollectiongrm.bandcamp.com/album/presque-rien> (μεταφραση Α.Μν.

Ο Luc Ferrari γεννήθηκε στις 5 Φεβρουαρίου 1929 στο Παρίσι. Σπούδασε πιάνο στο "Conservatoire de Versailles" (1946-1948) και στη συνέχεια σύνθεση στην "École normale de musique" με τους Arthur Honegger & Alfred Cortot (1948-1950) και παρακολούθησε τα μαθήματα του Oliver Messiaen (1953-1954). Το 1958 έγινε μέλος του "Groupe de Musique concrète" και παρέμεινε εκεί μέχρι το 1966. Συνεργάστηκε με τον Pierre Schaeffer για τη δημιουργία του "Groupe de recherches musicales" (1958). Το 1965 και 1966 παρήγαγε με τον Gérard Patris για την ORTF "Les grandes répétitions", μια σειρά τηλεοπτικών ντοκιμαντέρ για τη σύγχρονη μουσική. Συνέθεσε έργα που απομακρύνονται από τις κλασικές μουσικές θεωρήσεις τόσο του υλικού όσο και του περιεχομένου. Ξεκινώντας να συνθέτει σειραϊκή μουσική αναπτύσσει πολύ γρήγορα ένα μεγάλο ενδιαφέρον για την "συγκεκριμένη μουσική" και αργότερα σε μορφές επαναληπτικής δομής και μινιμαλισμού. Το βασικό θέμα στη βάση της προβληματικής του υπήρξε η προσπάθεια να εκφράσει εντυπώσεις, διαισθήσεις και φευγαλέες σκέψεις παρατηρώντας την καθημερινή ζωή σε όλες της τις διαστάσεις - κοινωνική, ψυχολογική, συναισθηματική - με τη μορφή κειμένων, ενόργανων και ηλεκτροακουστικών συνθέσεων, ρεπορτάζ, σκηνικών και ραδιοφωνικών έργων κλπ. χρησιμοποιώντας διάφορα μέσα. Το έργο του γνώρισε πολλές και σημαντικές διακρίσεις όπως το Βραβείο Karl Sczuka (1972) για το "Portrait-Spiel" και το "Je me suis perdu" (1988). Ο Ferrari κέρδισε επίσης το Prix Italia το 1987 για το έργο "Et si tout entière maintenant" και το 1991 για το έργο "L'Escalier des aveugles". Το 1990 έλαβε το βραβείο του Ιδρύματος Koussevitzky Foundation για το "Histoire du plaisir et de la desolation". Το 1972, ο Ferrari δημιούργησε το δικό του εργαστήριο με το όνομα "Studio Billig". Αργότερα ίδρυσε το στούντιο La Muse En Circuit το 1982, απο όπου παραιτήθηκε το 1994, δημιουργώντας το 1996 το εργαστήριο του στο σπίτι με το όνομα "Atelier Post-Billig". Απεβίωσε στις 22 Αυγούστου 2005 στο Arezzo της Ιταλίας.